

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

สำเนาถูกต้อง

คำร้องที่ ๑๕๗/๒๕๕๔
คำสั่งที่ ๔๕๓/๒๕๕๔

(นางสาวสุนิสา คุณสมบัติ)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ
28 ก.ย. 2554

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๙ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

บริษัท สหวิริยาสติลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) ที่ ๑
บริษัท ทำเรือประจวบ จำกัด ที่ ๒
บริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ ๓
บริษัท บางสะพานบาร์มิล จำกัด (มหาชน) ที่ ๔
บริษัท เวสเทิร์น ซีบอร์ด จำกัด
(บริษัท บางสะพานการเกษตร จำกัด เดิม) ที่ ๕
นายพิชัย ยับอารี หรือพิสิษฐ์คุณานนท์ ที่ ๖
นางสาวพรเพ็ญ ฟิงรุ่งเรืองวัฒนา ที่ ๗
นายวิโรจน์ โคมแก้ว ที่ ๘

ผู้ฟ้องคดี

นายสมหวัง พิมสอ ที่ ๑
นางจินตนา แก้วขาว ที่ ๒
นายนพรัตน์ วิเศษนาก ที่ ๓
นางสาวกาญจนา คล้ายพิชัย ที่ ๔
นายเกษม ไทยพิทักษ์ ที่ ๕
นางนงเยาว์ แสงพยับ ที่ ๖
นายสุวรรณ เรือนจันทร์ ที่ ๗
นายตติธร แยมกลิ่น ที่ ๘

ผู้ร้องสอด

/นางสาวรัชนก...

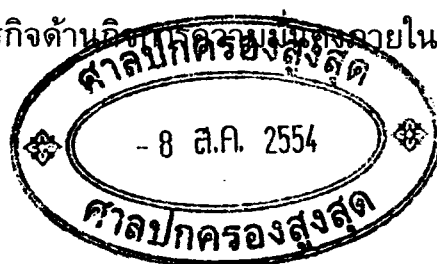
ระหว่าง

นางสาวรัชนก มลกาญจนา ที่ ๙
 นายเสน่ห์ หาญเทศ ที่ ๑๐
 นางสาวง กิ่งนพุง ที่ ๑๑
 นายบุญเทัญ อาจหาญ ที่ ๑๒
 นายเพยาร์ อาจหาญ ที่ ๑๓
 นายสมัย ศรีอินทร์ ที่ ๑๔
 นางสาวพรเพ็ญ วุฒิกุล ที่ ๑๕
 นายสมหมาย คล้ายพิชัย ที่ ๑๖
 นายนิพนธ์ พุ่มพวง ที่ ๑๗
 นายสุพจน์ ส่งเสียง ที่ ๑๘
 นางสาวราตรี จันทรหอม ที่ ๑๙
 นายสุขจันทร์ นิสภา ที่ ๒๐
 นายมานิต แดงกล้า ที่ ๒๑
 นายวิฑูรย์ บัวโรย ที่ ๒๒
 นายสมศักดิ์ อบเชย ที่ ๒๓
 นายสมาน สระเนียม ที่ ๒๔
 นายอมรเทพ ศรีภาโชค ที่ ๒๕
 นายอนันต์ วงษ์โท ที่ ๒๖
 นายสวัสดิ์เกียรติ์ สีทับทิม ที่ ๒๗
 นายสุนทร รื่นเกษม ที่ ๒๘
 นายสุรติ เครือแดง ที่ ๒๙
 นางสาวพัชรีย์ สีบพันธ์ ที่ ๓๐
 นางสาวลี วีรกุล ที่ ๓๑
 นายเสกสรร วีรกุล ที่ ๓๒
 นายย่อย พันภัย ที่ ๓๓

อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสิทธิและกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

/เรื่อง...

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์ คำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ร้องทั้งสามสิบสามคนเข้ามาเป็นผู้ร้องสอด)

ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๓๕/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดิน ตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๓๗๑, ๓๗๗, ๕๕๙, ๕๖๔, ๓๗๔, ๓๗๕, ๓๘๗, ๓๗๐, ๓๗๖, ๕๖๐, ๕๖๕, ๕๖๖, ๕๗๑, ๕๘๒, ๓๗๒, ๓๗๓, ๕๖๓, ๕๖๗, ๕๖๘, ๕๖๙, ๕๗๐, ๓๐๘, ๔๓๔, ๔๓๕, ๔๗๘, ๔๗๙, ๔๓๗, ๔๓๘, ๔๓๙, ๔๔๐, ๔๔๑, ๔๔๒, ๔๔๓, ๔๔๔, ๔๔๕, ๔๗๔, ๔๗๕, ๔๗๖, ๔๗๗, ๔๘๗, ๓๙๓, ๓๙๔, ๔๐๒, ๔๐๓, ๕๘๓, ๓๙๑, ๓๙๒, ๕๔๔, ๕๔๓, ๕๘๑, ๓๘๘ และ ๕๑๓ ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวม ๕๒ แปลง ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้ที่ดินมาโดยการซื้อ และได้รับแจ้งจากเจ้าของเดิมว่าได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวมาโดยสงบเปิดเผยและเจตนาเป็นเจ้าของต่อเนื่องมาโดยตลอด ตั้งแต่ก่อนที่ทางราชการจะมีประกาศเขตป่าคุ้มครองตามพระราชกฤษฎีกากำหนดป่าคลองแม่รำพึง ในท้องที่ตำบลบางสะพานใหญ่ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นป่าคุ้มครอง พุทธศักราช ๒๔๘๔ ก่อนประกาศใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ และก่อนประกาศป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองแม่รำพึง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และเป็นที่ดินที่อยู่นอกเขตป่าคลองแม่รำพึง อีกทั้งก่อนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดจะซื้อที่ดินดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตเหล็กขนาดใหญ่และก่อสร้างท่าเทียบเรือที่ต้องใช้เงินลงทุนหลายหมื่นล้านบาทก็ได้ตรวจสอบและสอบถามจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ซึ่งได้รับการยืนยันว่าหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเป็น น.ส. ๓ ก. ที่ถูกต้องชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๔ ถึงที่ ๑๗/๒๕๕๓ และที่ ๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ ให้เพิกถอนและแก้ไขรูปแผนที่และเนื้อที่ น.ส. ๓ ก. ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีทั้งแปด เนื่องจากออกโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอ้างว่านำหลักฐานสำหรับที่ดินแปลงอื่นมาใช้เป็นหลักฐานในการออก น.ส. ๓ ก. และเป็นที่ดินที่อยู่ในเขตป่าคุ้มครองตามพระราชกฤษฎีกากำหนดป่าคลองแม่รำพึง

ในท้องที่...

ในท้องที่ตำบลบางสะพานใหญ่ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นป่าคุ้มครอง พุทธศักราช ๒๔๘๔ และเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแม่รำพึง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ อันมีลักษณะ ต้องห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑๔ ถึงที่ ๑๗/๒๕๕๓ และที่ ๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่มีคำสั่งให้เพิกถอนและแก้ไขรูปแผนที่และเนื้อที่หนังสือรับรอง การทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ของผู้ฟ้องคดีทั้งแปด

๒. ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งแปด

ในระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครองชั้นต้น นายสมหวัง พิมสอ กับพวกรวมสามสิบสามคนได้ยื่นคำร้องสอดเข้าเป็นคู่ความฝ่ายที่สาม โดยอ้างว่าผู้ร้องสอด ทั้งสามสิบสามคนมีภูมิลำเนา ประกอบอาชีพ และอาศัยอยู่รอบพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแม่รำพึง และเนินสันทรายสูงรอบป่าชายเลน อีกทั้งยังเป็นผู้ใช้ประโยชน์และได้ ประโยชน์ในป่าชายเลนดังกล่าว อันเป็นสิทธิที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ได้รับรองและคุ้มครองไว้ โดยเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน และจับสัตว์น้ำ และอาชีพเกษตรกรรมทำสวนมะพร้าว ปลูกข้าว สับปะรด เลี้ยงปลาในกระชัง และหอยแมลงภู่ และได้รับประโยชน์จากการระบายน้ำของคลองแม่รำพึงและป่าชายเลน ที่พิพาท และกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพที่ได้ประโยชน์โดยตรงจากพื้นที่ป่าชายเลน แต่ได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพและการระบายน้ำ โดยธรรมชาติของคลองแม่รำพึงและป่าชายเลนที่พิพาทเรื่อยมาจนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองได้ออกเอกสารสิทธิให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปด นอกจากผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคน จะเป็นผู้ใช้และได้ประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมจากพื้นที่ป่าชายเลนที่พิพาทแล้ว ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนได้มีส่วนร่วมในการจัดการ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยร่วมกับประชาชนบางส่วนในพื้นที่จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายกลุ่มอนุรักษ์

/ธรรมชาติ...

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบางสะพาน และกลุ่มอนุรักษ์แม่รำพึง มีวัตถุประสงค์เพื่อทำกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ตรวจสอบการดำเนินการโครงการพัฒนาในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนบางส่วนได้ร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐให้ตรวจสอบการบุกรุกที่ดินของรัฐและการทำลายป่าพรุและป่าชายเลนที่พิพาทในพื้นที่อำเภอบางสะพาน โดยการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการร่วมกับทางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในการตรวจสอบการบุกรุกที่ดินของรัฐ และเพื่อติดตามความคืบหน้ากรณีการดำเนินการในพื้นที่ที่ถูกเพิกถอนเอกสารสิทธิรวมทั้งป่าชายเลนที่พิพาท ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนเห็นว่าที่ดิน น.ส. ๓ ก. ที่พิพาทจำนวน ๕๒ แปลง มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่ติดต่อกับคลองแม่รำพึงเป็นสมบัติสาธารณะดั้งเดิมของชุมชนและของรัฐ พื้นที่ป่าชายเลนมีความสำคัญต่อชุมชน ระบบนิเวศน์ และต่อประโยชน์สาธารณะ ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิให้แก่เอกชนได้ ดังนั้น การออกเอกสารสิทธิให้แก่เอกชนในพื้นที่ป่าชายเลนย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อชุมชน ระบบนิเวศน์ และประโยชน์สาธารณะ ย่อมเป็นการออกเอกสารสิทธิที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้มีคำสั่งเพิกถอนเอกสารสิทธิที่ดินจำนวน ๕๒ แปลง จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การออกเอกสารสิทธิ น.ส. ๓ ก. ที่พิพาทส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนสภาพพื้นที่ป่าชายเลนเป็นที่ราบโล่ง สร้างถนนทับที่ป่าชายเลน และการนำที่ดินไปสร้างทำเรื่อน้ำลึกทำให้ป่าชายเลนที่พิพาทบางส่วนหมดสภาพการเป็นป่าชายเลน ส่งผลกระทบให้ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนไม่สามารถทำอาชีพประมงและจับสัตว์น้ำอันเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนได้ พืชผลทางการเกษตรที่อยู่อาศัย และเรือถูกน้ำท่วมเสียหาย ตลอดจนเพิ่มต้นทุนในการออกเรือ ผลแห่งคำพิพากษาของศาลในคดีนี้ย่อมมีผลโดยตรงต่อการสูญเสียป่าชายเลนและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ และกระทบต่อสิทธิของผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนและชุมชนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากหากศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งแปดก็จะเป็นการรับรองสิทธิในที่ดินป่าชายเลนที่พิพาท ๕๒ แปลงให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดให้มีสิทธิครอบครองและใช้ประโยชน์ในที่พิพาท ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนจึงเป็นผู้มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีนี้ จึงประสงค์ที่จะร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความฝ่ายที่สามในคดีนี้เพื่อให้ได้รับความรับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของ

/ผู้ร้องสอด...

ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคน ตามมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยขอให้ศาลพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งแปด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๓ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า คู่กรณี หมายความว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคล หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด ไม่ว่าจะโดยความสมัครใจเองหรือโดยถูกคำสั่ง ศาลปกครองเรียกเข้ามาในคดี ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจจะถูกกระทบ จากผลแห่งคดีนั้น และเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนการพิจารณา ให้รวมถึงผู้มีสิทธิ กระทำการแทนด้วย ข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่กรณีอาจ เข้ามาเป็นคู่กรณีได้ด้วยการร้องสอด ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาคความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาคความแพ่ง บัญญัติว่า บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความอาจเข้า มาเป็นคู่ความได้ด้วยการร้องสอด (๑) ด้วยความสมัครใจเองเพราะเห็นว่าเป็นการจำเป็น เพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คู่คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ โดยยื่นคำร้องขอต่อศาล ที่คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณา หรือเมื่อตนมีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษา หรือคำสั่ง โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่ออกหมายบังคับคดีนั้น (๒) ด้วยความสมัครใจเอง เพราะตนมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีนั้น โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลไม่ว่าเวลาใดๆ ก่อนมีคำพิพากษา ขออนุญาตเข้าเป็นโจทก์ร่วมหรือจำเลยร่วม หรือเข้าแทนที่คู่ความ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียทีเดียวโดยได้รับความยินยอมของคู่ความฝ่ายนั้น แต่จำแนกศาลจะได้อนุญาต ให้เข้าแทนที่กันได้ก็ตาม คู่ความฝ่ายนั้นจำต้องผูกพันตนโดยคำพิพากษาของศาล ทุกประการ เสมือนหนึ่งว่าได้มีการเข้าแทนที่กันเลย ... เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดจาก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๔ ถึงที่ ๑๗/๒๕๕๓ และคำสั่งที่ ๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ ให้เพิกถอนและแก้ไขรูปแผนที่และเนื้อที่ น.ส. ๓ ก. จำนวน ๕๒ แปลง ของผู้ฟ้องคดีทั้งแปด โดยอ้างว่าอยู่ในเขตป่าคุ้มครองตามพระราชกฤษฎีกากำหนด ป่าคลองแม่รำพึง ในท้องที่ตำบลบางสะพานใหญ่ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นป่าคุ้มครอง พุทธศักราช ๒๕๔๔ และอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแม่รำพึง

/ตามกฎหมายกระทรวง...

ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนได้ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นผู้ร้องสอดโดยอ้างว่าเป็นราษฎรที่อาศัยอยู่บริเวณที่พิพาทและได้รับผลกระทบจากการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดอาศัย น.ส. ๓ ก. จำนวน ๕๒ แปลง ไปดำเนินการทางธุรกิจ ทำให้มีผลต่อสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และอาชีพของผู้ร้องสอด ซึ่งได้รับการรับรองและคุ้มครองตามมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การที่บุคคลภายนอกจะขอเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอดต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจจะถูกกระทบจากผลแห่งคดี เมื่อพิจารณาเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดจากผู้ฟ้องคดีทั้งแปดฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีคำสั่งให้เพิกถอนหรือแก้ไขรูปแผนที่หรือเนื้อที่ น.ส. ๓ ก. จำนวน ๕๒ แปลงของผู้ฟ้องคดีทั้งแปด ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนมิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลกระทบจากผลของคำพิพากษาแต่อย่างใด แม้ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนจะอ้างว่าผลของคำพิพากษาย่อมมีผลต่อการสูญเสียป่าชายเลนและทรัพยากรธรรมชาติและกระทบต่อสิทธิของผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคน แต่ผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนี้จะต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองทำประโยชน์ใน น.ส. ๓ ก. จำนวน ๕๒ แปลง ที่มีได้ฟ้องคดีต่อศาลเท่านั้น เมื่อผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนเป็นเพียงผู้อยู่ในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงกับที่พิพาท จึงไม่มีสิทธิร้องสอดเข้ามาในคดีตามข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง อีกทั้ง มาตรา ๕๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติว่า ในการพิจารณาพิพากษาคดี ศาลปกครองอาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ ศาลปกครองจะรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีได้ตามที่เห็นสมควร ซึ่งจากหลักกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าศาลเป็นผู้แสวงหาข้อเท็จจริงด้วยตนเอง จึงมิได้เกิดข้อได้เปรียบเสียเปรียบของคู่กรณีในการพิจารณาคดี การที่ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนจะร้องสอดเข้ามาในคดีเพื่อให้ได้รับการรับรองคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ก็ไม่ได้ทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลเสียไปซึ่งความยุติธรรมแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ที่จะมีสิทธิร้องสอดเข้ามาในคดีต้องเป็นคู่กรณีที่ได้รับ

/ผลกระทบ...

ผลกระทบโดยตรงจากคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเท่านั้น จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ร้องสอด ทั้งสามสิบสามคนเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด

ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ที่ไม่อนุญาตให้เข้ามาเป็นผู้ร้องสอด ความว่า ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนเป็นประชาชนที่มี ภูมิสำเนา ประกอบอาชีพ และหรืออยู่อาศัยในหมู่ ๒ และหมู่ ๓ ตำบลกำเนิดนพคุณ, หมู่ ๒ และหมู่ ๑๐ ตำบลธงชัย, หมู่ ๑ หมู่ ๒ หมู่ ๓ หมู่ ๔ หมู่ ๕ หมู่ ๖ และหมู่ ๘ ตำบลแม่รำพึง, หมู่ ๔ ตำบลพงษ์ประศาสน์ โดยทั้งหมดอยู่ในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็น หมู่บ้านและตำบลที่ตั้งอยู่รายรอบพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองแม่รำพึง และเนินสันทรายสูงรอบที่ ป่าชายเลนสาธารณะที่พิพาท อีกทั้งยังเป็นผู้ได้ใช้ประโยชน์ในที่ป่าชายเลนสาธารณะที่พิพาท อันเป็นสิทธิที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ได้รับรองและคุ้มครองไว้ โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้ ๑) กลุ่มผู้ร้องสอด ที่อาศัยอยู่ใกล้กับพื้นที่ป่าชายเลนพิพาทที่ใช้ประโยชน์โดยตรงจากพื้นที่พิพาท ซึ่งบางส่วนเป็นพื้นที่ป่าชายเลนติดกับคลองแม่รำพึงในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน และจับสัตว์น้ำอันเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน ๒) กลุ่มผู้ร้องสอดที่อาศัยอยู่ใกล้กับพื้นที่ ป่าชายเลนที่พิพาท ซึ่งได้ใช้ประโยชน์โดยตรงจากพื้นที่พิพาทโดยบางส่วนเป็นป่าชายเลน และเชื่อมต่อกับคลองแม่รำพึงในการป้องกันน้ำท่วมพื้นที่การเกษตรกรรมและช่วยรักษา วิถีชีวิตดั้งเดิมของผู้ร้องสอดและชุมชน ๓) กลุ่มของผู้ร้องสอดทั้งหมดได้เข้าร่วมกับรัฐ และชุมชนในการจัดการ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพ ในพื้นที่ป่าชายเลนที่พิพาทและพื้นที่อื่น ๆ รวมไปถึงการใช้สิทธิในการ ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเรื่อยมา ดังนั้น เมื่อเกิดกรณีพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน ที่เกี่ยวพันกับที่ดิน ป่า หรือทรัพยากรสาธารณะ ย่อมต้องถือว่าข้อพิพาทดังกล่าวมิใช่เรื่อง ระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชนที่พิพาทกันเท่านั้น แต่กรณี พิพาทดังกล่าวยังเกี่ยวพันหรือกระทบต่อส่วนได้เสียของประชาชนหรือชุมชนใกล้เคียง ที่ได้ใช้ประโยชน์หรือมีส่วนร่วมในการจัดการ บำรุงรักษา และอนุรักษ์ที่ดิน ป่า หรือทรัพยากร สาธารณะดังกล่าวด้วย การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาว่า ข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

/ประกอบกับ...

ประกอบกับมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ผู้ที่มีสิทธิร้องสอดจะต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองทำประโยชน์ใน น.ส. ๓ ก. จำนวน ๕๒ แปลง เท่านั้น ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนเห็นว่าเป็นการตีความกฎหมายอย่างแคบ และไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นการกีดกันประชาชนหรือชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงที่ดินพิพาทไม่ให้มีสิทธิเข้ามามีส่วนร่วมจัดการ บำรุงรักษา และอนุรักษ์พื้นที่พิพาท ทั้ง ๆ ที่ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนและชุมชนใกล้เคียงเป็นผู้มีสิทธิและหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้รับรองและคุ้มครองไว้ และจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียจากผลของคำพิพากษาในคดีนี้โดยตรง กล่าวคือ หากศาลพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งแปด ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนก็จะสามารถใช้สิทธิและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ได้ดังเดิม ในทางตรงกันข้ามหากศาลพิพากษาตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งแปดที่ดินพิพาททั้ง ๕๒ แปลงก็จะกลับไปเป็นของผู้ฟ้องคดีทั้งแปดอันเป็นการรับรองสิทธิในที่ดินแปลงพิพาททั้ง ๕๒ แปลง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดมีสิทธิครอบครองและใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทแต่เพียงผู้เดียว ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนและประชาชนในชุมชนใกล้เคียงก็จะไม่สามารถใช้สิทธิและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญดังที่เคยมีมาได้อีกต่อไป อันจะกระทบต่อวิถีชีวิตและการดำรงชีพของผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนและประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงที่พิพาทอย่างมาก ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนจึงเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียและมีความจำเป็นต้องร้องสอดเข้ามาในคดีนี้ คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนเข้าเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้อง คลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นอนุญาตให้ผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคนเข้าเป็นผู้ร้องสอดในคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่กรณีอาจเข้ามาเป็นคู่กรณีได้ด้วยการร้องสอด ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง บัญญัติว่า บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความอาจเข้ามาเป็นคู่ความได้ด้วยการร้องสอด (๑) ด้วยความสมัครใจเองเพราะเห็นว่า

/เป็นการ...

เป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง ค้ำครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณา หรือเมื่อตนมีสิทธิเรียกร้อง เกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่ออกหมาย บังคับคดีนั้น (๒) ด้วยความสมัครใจเองเพราะตนมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีนั้น โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษา ขออนุญาตเข้าเป็นโจทก์ร่วม หรือจำเลยร่วม หรือเข้าแทนที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียทีเดียวโดยได้รับความยินยอมของ คู่ความฝ่ายนั้น แต่ที่ว่าแม้ศาลจะได้อนุญาตให้เข้าแทนที่กันได้ก็ตาม คู่ความฝ่ายนั้นจำต้อง ผูกพันตนโดยคำพิพากษาของศาลทุกประการ เสมือนหนึ่งว่ามีได้มีการเข้าแทนที่ กันเลย ... คดีนี้เหตุแห่งการฟ้องคดีคือการดำรงอยู่ของคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้เพิกถอนและ แก้ไขรูปแผนที่และเนื้อที่หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) จำนวน ๕๒ แปลง ของผู้ฟ้องคดีทั้งแปด และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีทั้งแปด อย่างไรก็ตาม การใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายที่ดินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ดังกล่าว ย่อมมีผลกระทบ ต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล อันเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และโดยที่ที่พิพาทมีปัญหาว่า เป็นที่ดินที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเนื่องจากเป็นเขตป่า ค้ำครองตามพระราชกฤษฎีกากำหนดป่าคลองแม่รำพึง ในท้องที่ตำบลบางสะพานใหญ่ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นป่าค้ำครอง พุทธศักราช ๒๔๘๔ และเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแม่รำพึง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคน มีภูมิลำเนา ประกอบอาชีพ และอยู่อาศัยในบริเวณดังกล่าว ย่อมมีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดิน ได้ตามบทบัญญัติของกฎหมาย ตลอดจนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาและได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ และในการค้ำครองส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและ ต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิต ของตน อันเป็นสิทธิที่ได้รับการรับรองและค้ำครองตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ

/แห่ง...

แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) จำนวน ๕๒ แปลง ในบริเวณดังกล่าว จึงกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ร้องสอดทั้งสามสิบสามคน การร้องสอดของผู้ร้องทั้งสามสิบสามคนจึงเป็นการร้องสอดเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองสิทธิของผู้ร้องในการใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบกับข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ร้องทั้งสามสิบสามคนเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

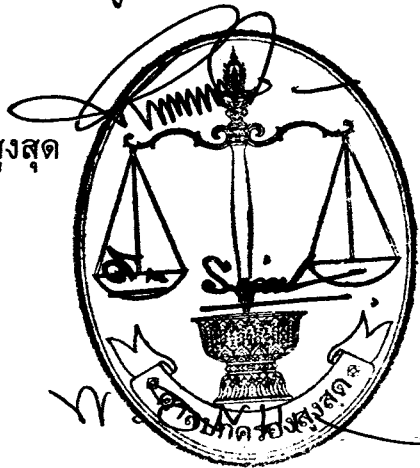
จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำร้องสอดของผู้ร้องทั้งสามสิบสามคนไว้พิจารณา

นายสุชาติ มงคลเลิศพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

St. ๐๗๖

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ เสียงก้อง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๒๖๓ ๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุนิสา คุณสมบัติ)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ
28 ก.ย. 2554

